

Salutem à Deo per Christum. Valde sum miratus, Clariss. Dne. de Ho 1573.
Lavathere, quid esset, quod ab eo tempore, quo ex itineribus meis 196/
domum redieram, nihil ad me litterarum daret. Persuadere enim
mihi non poteram, te memoriam mei, aut amicitiae, quae tibi fuit
cum Patre meo, nihil, quasi hereditario obvenit, deposuisse. Sed
dubium illud exemerunt mihi littere tuae superioribus muneribus
mihi redditae, ex quibus quantam voluptatem coeperim, dicere non
possum. Illae enim te mihi totum, quem antehac saepius prae-
eras, iterum exhibuerunt. suo nomine, mi Lavathere, gratias
tibi quas possum ago maximas, et rogo ut eadem benevolentia in
posterum me complecti pergas. Ego ubi ubi fuero, semper tuus
ero atque tuorum: nec quidquam memoriam benevolentiae et benefi-
ciorum tuorum erga me mihi evellet. Litteras, si antehac scri-
psisti, credo facile perisse. Nam et aliunde scriptas, suppressas
mihi non esse redditas, cum magno dolore cognovi. De Tugien-
sium facinore, de quo scribis, ante etiam audieramus aliquid. Sed cre-
dere vix potui antequam litteras tuas acciperem, esse in gente
vestra homines adeo inhumanos. Genevenses intelligo iterum
esse in periculo, quod ab Allobroge et Pontificis vestratibus ipsis
paretur: quamvis Lutetia non ita pridem certior factus sim, to-
tum negotium optime esse transactum; de quo tamen valde du-
bito. Res Coloniae in manifestissimis armis versantur. Maxi-
mo apparatu Silesii Brandenburgici, Hessi, et ex vicinis regio-
nibus apud nos transierunt: multo maiore ex aliis partibus, qui-
busimodo Lucii Episcopo Coloniae Legato fidem dederunt. In-
telligo ex vestra gente non paucos illi se conjunxisse. Spem
magnam conceperant boni, heum huic negotio gloriam ipsius
et salutem proximis concernenti affuturam, et Lucius suo spiritu
ducturum. Non obscure, qui metuant Calvinistia sicut vocantur
religionis propagationem totum hoc improbant, et ex his, quorum
officium erat imprimis Deum rogare, manifeste Episcopum et
Casimirem ut nonnulli probris et detestatos calumniari audent.
Quinam hi sint, per seipsum me non scribente, intelligis. Ita
nimium affectibus reguntur. Res huc usque, laus Deo, bene-
cesserunt, et in eo statu si permanserint, boni sperant victoriam,
mali metuant. Nos vivimus, laus Deo, satis quieti, multo futuri
quietiores, nisi pectores et immoderati homines Thraconico fastu
et impudentia turgidi, quietem nobis non inviderent. Optimorum
enim virorum calumnias quotidie audire cogimur, quamvis
ad illas jam pridem occuluerimus et contemnamus, quod quo magis

illi accommodaverunt, eò fiant rabiosiores, et imprimis quod
vident plerumque juvenes, qui apud nos in schola ad spem Reipubl.
erudiuntur, vestros esse propensiores, ut spem conceperim, fore
ut pedetentim Pandera illa tanto applausu accepta evanescat.
Idem oro, ut servet aliquos, qui genu illi Baal: et Deo Mazim
non flectant. Vale et filium tuum felicem ex me saluta. Marburg
VIII. Septembrii anno LXXIII.

Inscriptio

T. T. Hermannus Vultejus Dr.
Reverendo viro, pietate et eruditione
verè prestantissimo Dño Ludovico
Lavathero, Theologo insigni, verbi divini
ad inclytum Tigurum Ministro, Dño et amico
suo colendo à Zürich.

1971

Davidi Wenglero Vitae Gravior salutem.
Causaque ipsam exorsum multum reddidit, nullam esse aliam pato, quam
quod Arrianismi præter omnem culpam suam accusatus est ab homine
profano et impio, cui mirum est, Dños Senatores in tam difficili re
fidem adhibere potuisse, præsertim cum antea levitatem ac facilitatem
eius maximam deprehendissent, dum perjurum eum experirentur. De
evasit tandem Dei beneficio ex gravissima lucta, quam cum suis adver-
sariis et malevolis per tenuis satis longum sustinuit. Cum n. jam Mosbach
accuratè et diligenter in eum inquireretur, nemo adfuit, qui eum ulli
erroris in doctrina Christiana accusasset, aut in vita et moribus ipsi
quicquam desiderasset. Aliquot vero, quibus ante annos pœcim nobis
fuit, publicum ipsi testimonium pietatis, constantia, modestia et in
officio secularitatis dederunt. Itaque non juco te, si qua ipsi humanitatis
officia meâ causâ prestare voles, in hominem indignum ea colla-
turum sumus, fieri posset, ut ex his locis planè discederet, rem
michi gratissimam faceres. Hec omnia vel eo nomine abs te peto,
ut ipse intelligat, me non vana ipsi retulisse, si quando de mutuo
inter nos studio et amore, ipsi dixi, quod sapissimè dum hū sum, fa-
ctum est, ut propter me tua notitiam verissimè expetatur. Facies
igitur, cum equum petam amici officium michi gratissimum. Postremo
velim ne graveris per occasionem factori meo Petro, item West-
bergero, qui me debet, quo defuncto amico nostro, pia memoria
Danieli obstrictus sum, admonuit, indicare a quo animo ferant me-
ram in solvendo. Nam hactenus nihil de stipendis accepi, neq. afir-
mare possum, quando, nisi exacto anno sim aliquid accepturus.
Ita enim